

POPMUZIEK Maastrichtse band The Liberators geeft na twintig jaar weer een concert om overleden ex-zanger te eren

Via hospice terug op planken

Voormalig frontman Wouter Post die stervende was in het hospice was de aanleiding. The Liberators zouden nog één keer samen optreden. Vóór en mét Wouter.

door **Wiel Beijer**

Hoe bizar de aanleiding ook was, het werd een mooi feest daar in het hospice van Genk. Nog een keer musicerden The Liberators samen met hun oude zanger Wouter Post. Met als publiek het verplegend personeel.

„Het eerste optreden waar ik heel zenuwachtig voor was. Wouter heeft één nummer mee gezongen met zijn kapotte stem. Door de kanker kon hij nauwelijks nog praten”, vertelt zanger Maurice Peters. Dat kamerconcert smaakte naar meer. Dus staan The Liberators zaterdag na twintig jaar weer echt op de planken. Ook voor de inmiddels overleden Wouter Post, want tijdens het concert wordt postuum zijn cd *Sound'n Comfort* uitgebracht. Alle opbrengsten gaan naar de aanleg van buitenverwarming op de 'rookplek' van de stervenden in de tuin van het hospice.

Tijdens de repetities straalt het plezier ervan af bij de bandleden. Als of ze geen jaren muzikaal van elkaar gescheiden zijn geweest. Gitarist Frans Diepenbrock (60), bassist Sjang Coenen (52), drummer Lucas Vroemen (59) en zanger Maurice Peters (53) rammen de rock-'n'-roll er spelenderwijs weer in. De sound waarmee de Maastrichtse band in de jaren tachtig en begin jaren negentig van de vorige eeuw Europese poppodia onveilig maakte. Journalist Karin Hillebrand filmt alles wat gebeurt rondom The Liberators. Zij maakt een documentaire over het hospice-concert met Wouter Post, de repetities en het reünieconcert.

Het begin. We schrijven het jaar 1979. Lucas Vroemen en Frans Diepenbrock spelen in top 40 band Reach Out. „Het was de tijd dat de punk kwam opzetten. Lucas en ik wilden rockmuziek maken die wij leuk vonden en niet langer hitjes coveren”, herinnert Frans Diepenbrock zich. De eigenlijke geboorte van The Liberators was toen Wouter kwam zingen en bassen en er een trio gevormd kon worden. „We kregen een platencontract voor drie singles en een lp. De eerste single was het eigen nummer

The Liberators repeteren voor het optreden van zaterdag in D'n Hiemel.

foto **Johannes Timmermans**

Kung Fu”, zegt Lucas Vroemen. De platen floppen jammerlijk, omdat platenmaatschappij Polydor ze slecht plugt bij de radiostations. Als Wouter Post tijdelijk verhuist naar Amsterdam, wordt de band een kwartet. Maurice Peters vervangt Wouter enige tijd en Sjang Coenen komt bas spelen. „Toen werd de band pas echt goed. De eerste keer traden we op in Heerlen. Waar weet ik niet meer”, zegt Sjang. Er komen steeds meer optredens. „We hadden een goede bezetting en het klikte tussen ons. Dat bleef zo dertien jaar lang”, vervolgt Frans Diepenbrock.

The Liberators krijgen een platencontract bij een andere firma. „In 1989 namen we de lp *Let's Ball Tonight* op. Half live opgenomen in café Charlemagne in Maastricht. Eigen nummers en covers. Van die lp zijn er zo'n 3000 verkocht. Wereldwijd! Zagen we op de afrekening dat we drie platen verkocht hadden in Columbia en twee in Honduras. We mogen daarna nog een plaat opnemen. In een van de beste studio's van België in Leuven. *The Liberators* heette die”, zegt Lucas Vroe-

men. Maar ook deze wordt geen succes. „Promotioneel was het een puinhoop bij die maatschappij.” Maar met de optredens gaat het alleen maar beter. Buro Pinkpop contracteert de band regelmatig als voorprogramma bij rock-grootheden zoals Robert Plant en Gary Moore. De band speelde in de Rodahal in Kerkrade, maar ook in de Grugahalle in Essen.

„Met Robert Plant speelden we in München en na het concert vroeg hij ons met hem mee te gaan naar Wenen. Maar wij konden niet, we moesten spelen op het Belgium Rythm'and Blues Festival in Peer. Dat vonden wij toen belangrijker”, zegt Lucas. Sjang Coenen vult aan: „Grote acts willen graag een goed voorprogramma. Het was wel bijzonder als je als band door zo'n

grootheid als Robert Plant wordt gevraagd om mee te gaan.” Via internationale contacten komen The Liberators vervolgens in Denemarken terecht en vandaar in popcentra van Noorwegen tot op de Canarische Eilanden. „We verdienden weinig, maar we speelden veel. Wel 150 optredens per jaar. Dat is slopend. Zeker als je uiteindelijk niet bereikt wat je wilt bereiken: de grote doorbraak, de erkenning”, zegt Frans. Wouter Post stapt vervolgens op. Hij heeft er na dertien jaar genoeg van. Het betekent het einde van The Liberators. „Dat vond ik toen niet leuk. We kregen net allerlei leuke aanbiedingen”, herinnert Lucas zich. Frans vervolgt: „Eigenlijk hadden we toen nog even moeten doorzetten. Maar ja, Wouter had een vriendin en die raakte zwanger.” Sjang: „Vlak voordat we gingen pieken, zijn we gestopt.” Lucas concludeert: „Net niet beroemd.”

De band in de glorie-dagen.

foto **The Liberators**

Concert The Liberators & guests en cd-presentatie, zaterdag 26 maart 20.00 uur in D'n Hiemel Maastricht. Entree+cd 12,50 euro.